

ΑΝΑΤΕΛΝΤΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐν Ρεθύμνῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ τμήματος..... γρ. 7
Ἐν τοῖς λοιποῖς τμήμασι τῆς Νήσου ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι » 8

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐντὸς τῆς ταχυδρομικῆς ἐνώσεως..... γρ. 10

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

40 παράδες 40

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ Διευθύνσει.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀγγελίαν ἐμπορικῆν, εἰδοποιῆσαι κ.λπ. δημοσιεύσεις ἀπευθυντέον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου κ. Στυλιανὸν Καλαϊτζάκη.

Ὅσοι καταστηματαρχαί, ἐμπόροι καὶ βιομήχανοι γίνονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἀναγέννησιν» ἀποστέλλοντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των χαίρουσι τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσωσι τὴν ἀγγελίαν τοῦ καταστήματός των δωρεάν.

Ὑποδεινύοντες καὶ ἀναζητοῦντες, πανταχόθεν, ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν διαφόρων τῆς ὄλης ἐξουσίας κύκλων τὴν ἀσπίλον ἀρετὴν καὶ ὡμολογημένην ἰκανότητα, ἐφ' ὧν καὶ μόνον δύνανται ἀσφαλῶς νὰ στηρίξωσι τὴν ἐπιδιωκουμένην κοινωνικὴν πρόδοον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς Πατρίδος ὑπὲρ ἧς ἐκλήθησαν νὰ ἐργασθῶσι.

ποὺς ὅσον εὐαγγελικοὶ καὶ ἂν ἦσαν, οἵτινες μόλις χθὲς ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ πῦρ μακροῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὴν τῶσων καταστροφῶν καὶ αἱμάτων.

Τοῦ πολιτικῆς μας χάρτυς κυρωθέντος διεθνῶς, ἐγένετο τὸ πρῶτον τῆς ἐφαρμογῆς του βῆμα διὰ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως. Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ὁ διορισμὸς ὡς Συμβούλων Ἡγεμονικῶν τῶν κ. κ. Σρακιανῆ, Βενιζέλου, Κ. Φούμη, Κουντούρου καὶ Χατάν Σκυλιανῆ. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογή ἐχαίρεισθη παραπάντων εὐαρέστως, διαβλεπόντων εἰς τὰ κληθέντα ἐν τῷ Ἡγεμονικῷ Συμβουλίῳ πρόσωπα, οὐ μόνον τὴν ἐν γένει ἰκανότητα καὶ μόρφωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρόθυμον θέλησιν εἰς προσήκουσαν καὶ ἀερόληπτον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐνέργειαν. Εἰ καὶ ἡ μὴ πρόσληψις μέλους τινὸς ἐκ τοῦ Νομοῦ τῆς Ρεθύμνης δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ προκαλέσῃ λαϊκῆς τινος μεμφιμορίας, τὸ γ' ἐρ' ἡμῖν φρονούμεν ὅτι οὐδεμία πράγματι ἢ ἐντεσθεν ζημία, ἀρ' οὐ τὸ μὲν οὐδὲν δύναται νὰ δημιουργηθῇ προηγουμένον ἐπὶ ἀποκλεισμοῦ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ Ρεθύμνου, τὸ δὲ οἱ Ἡγεμονικοὶ Σύμβουλοι δὲν καλοῦνται νὰ ἐκπροσωπήσωσι κατ' ἰδίαν Τμήματα καὶ ἰδιαιτέρα συμφέροντα διοικητικῶν τινων περιφερειῶν, ἀλλὰ νὰ παρᾶσχωσιν ἐν τῷ ὑπό τοῦ Συντάγματος διαγεγραμμένῳ αὐτοῖς κύκλῳ ἐνεργείας τὴν εἰλικρινῆ συμβολὴν των εἰς τὸν Ἄρχοντα, ὑπὲρ ὅλης τῆς Κρητικῆς πολιτείας καὶ τῶν συμφερόντων παντός Κρητὸς πολίτου, πεποιθᾶμεν δ' ὅτι ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ εὐθύτης θὰ ἄρῃ αὐτοῖς εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ τοπισμοῦ δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἐν τῇ πρακτικῇ αὐτῶν, ὡς ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαλειφθῇ ἐν τῷ πνεύματι παντός, ἐννοῦντος ὅτι τὸ ἀτομικὸν ἢ ἐπαρχιωτικὸν ἐνώ δέον νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων. Γιγνώσκουμεν ὅποια αἱ περιστάσεις σωρεύουσι δυσκολίας ἐν τῇ ἀνάγκῃ ὁδῶ τῆς πρώτης Κρητικῆς Κυβερνήσεως, πλὴν πεποιθᾶμεν ὅτι ἀσφαλῶς θέλουσι διεξελθῆναι τὸ δυσχερὲς ἔργον, εἰς ὃ ὑπευθύνως καλεῖται αὐτοῖς ἡ Κρητικὴ πολιτεία παρὰ τῶ νόμου ἀνευθύνη Ἀρμοστῆ, διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἐνεργοῦ θέλησεως παρακμάμπτοντες πᾶν πρόσκομμα, παραμερίζοντες πᾶν ἕτερον αἶσθημα πρὸ τῆς ἀερόληπτου καὶ πατριωτικῆς δράσεως, βραβυίζοντες καὶ μελετοῦντες πᾶσαν τρίτου εἰσήγησιν ἰδιοτελείας, μετρηφισμένην πολλάκις ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφιλοκερδείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, πάντῃ ἀνεξάρτητοι ἐν τῷ καθήκοντι των, ἐκτιμῶντες καὶ σεβόμενοι μόνην τὴν ἀληθῆ ἀξίαν,

Ἡ τελευταία ἀπόφασις τῆς Κρητ. Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ νὰ χορηγηθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Α. Β. Ἰ. τὸν προσφιλεῖ Ἡγεμόνα μας νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν ἀμνηστειαν καὶ τοὺς σφαγῆς τοῦ Ἡρακλείου, κέκτηται ἐξαιρετικὴν σημασίαν.

Οἱ Κρήτες κάλλιστα ἐγνώριζον ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶγε συστηθῆ εἰς τὸν Ἡγεμόνα των ὑπὸ τῶν ἐν Ρώμῃ Προσβεβυτῶν τῇ ἐπιμόνῳ παρακλήσει τῆς Ὑψ. Πύλης, ἡ ὁποία ἀναμνηστικῶς ὑπέχεν ἡθικὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῶν σφαγῶν, διότι ὁ στρατός τῆς ἔκαμε τὸ μέρος του, μολοντί δὲ τὰ αἰσθηματὰ των ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἀλγεινοτάτην δοκιμασίαν διὰ τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης, μολοντί ἡ στάσις τῶν ὀθωμανῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἡρακλείου θέντων ὡς ὅρον τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, τὴν ἀμνηστειαν τῶν συμπολιτῶν των, καταραδιουργηθέντων μάλιστα καὶ τοὺς συναδέλφους των τῶν ἄλλων τμημάτων ν' ἀπόσχωσι τῶν συνεδριῶν καὶ παρακολουθῶσιν τὸ διάβημά των, ἦτο στασιματικὴ καὶ σκανδαλώδης, οὐχ' ἦτο ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία ὁ ἀπετέλει τὴν μίσην ἐκδίκησιν τῶν 300 χριστ. θυμάτων τοῦ π. Αὐγούστου ὑπεχώρησεν εἰς τὴν κληρᾶν ἀνάγκην τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ τῆς λήθης, καὶ πρὸ πάντων τῆς λήθης, καὶ, χάριν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι συμβιώσεως των μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των ὀθωμανῶν κατέπειον καὶ τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον, οὐχ' ὅμως καὶ ἐνεκα τῆς στάσεως τῶν ὀθωμ. πληρεξουσίων τοῦ Ἡρακλείου τῶν ὁποίων τὴν ἔλλειψιν ἐκ τῆς Συνελεύσεως δὲν θὰ ἐθεώρου ὡς ἐπαισητήν.

Ἡ μετριοπάθεια αὕτη τῶν χριστιανῶν τῆς Κρητῆς, φρονούμεν ὅτι εἶνε ἀξία θαυμασμοῦ, εἶνε τρανωτάτη ἀπόδειξις ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς Κρητῆς ἐπιθυμοῦν τὴν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των ὀθωμανῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδελφικὴν συμβίωσιν, ἐπὶ ἐκτός τοῦ ἡρωισμοῦ των κέκτηνται καὶ τὴν ἀπαιτουμένην σύνεσιν καὶ διπλωματικὴν ἰκανότητα.

Ἡ τοιαύτη γενναία πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ χριστ. λαοῦ τῆς Κρητῆς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δέοντως οὐ μόνον ὑπὸ τῶν προστατῶν του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν μὴ φίλα φρονούντων αὐτῷ Εὐρωπαίων, καὶ δὴ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συμπατριωτῶν του ὀθωμανῶν, καθέσθον τοιαύτη γενναία ἀπόφασις ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ληφθῇ ἀπὸ ἀνθρώ-

Μεθ' ὅλας τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς Α. Β. Ἰ. τοῦ λαοφίλου Ἡγεμόνος ἡμῶν, τὴν μέριμναν τὴν ὁποίαν δεικνύει ὑπὲρ τοῦ Μουσουλμ. στοιχείου τῆς Κρητῆς, καὶ τὸν διακαῆ πόθον τὸν ὁποῖον τρέφει τοῦ νὰ διοικήσῃ ἀμφοτέρω τὰ ἐν τῇ νήστῳ οἰκοῦντα στοιχεῖα ἐν ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ, μεθ' ὅλας τὰς ὑποχωρήσεις τὰς ὁποίας οἱ χριστιανοὶ πληρεξούσιοι τῆς Κρητῆς, ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστειᾶς τῶν σφαγῶν τῶν χριστιανῶν τοῦ Ἡρακλείου, καὶ ἐν γένει τὰς διαλλακτικὰς διαλέσεις τὰς ὁποίας τὸ χριστ. στοιχεῖον ἔδειξε καὶ δεικνύει ἀπέναντι αὐτῶν, ὅπως συζήσῃ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον, οἱ συμπατριῶται μας Μουσουλμάνοι ἀπεφάσισαν νὰ μεταναστεύσωσιν ἐκ τῆς νήστου, διότι τοιαύτη εἶνε ἡ θέλησις τοῦ Καλίου. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Κυβέρνησις του διὰ λόγους καθαρῶς πολιτικούς, ἐννοεῖ νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ Κράτος του, πρὸς τοῦτο δὲ διαθέτει αὐτοῖς καὶ τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Τὰ Ἀτυόπλοια τῆς Μαχσουτέ ἔχουσιν ἐντολήν νὰ παραλαμβάνωσι καὶ μεταφέρωσι δωρεάν τουρκοκρητᾶς ἐκ Κρητῆς διὰ Σμύρνην καὶ ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, γὰρ ἡ δημοσία ἐκχωροῦνται εἰς αὐτοῦς, προνόμια ἰδιαιτέρα δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ἐκείνους οἵτινες θὰ λαμβάνωσι σύζυγον ὀθωμανίδα Κρητῆσαν ἐκ τῶν προσφύγων, δηλαδὴ ἀταλλαγὴν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἄλλα πολλά.

Ἀπόστολοι ἐκ Κ)πέλεως δὲν παύουσιν ἐργόμενοι ἐν Κρητῇ καταραδιουργοῦντες καὶ συμβουλευόντες τοὺς ἀπλοϊκωτέρους πρὸς μετανάστευσιν.

Ἡ Ὑψ. Πύλη μέχρι οὐ ἐπιτύχῃ τὴν ἀμνηστειαν τῶν σφαγῶν τοῦ Ἡρακλείου προσηγορεύει ὅτι ἀπόδομαίξει τὴν εἰς Κρητῆς μετανάστευσιν των, καὶ ὅτι τὴν εἰς τὸ Κράτος του ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐθεώρει ὡς ἐπιζήμιον καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν δημοσίαν τάξιν, ἦδη ὅμως ὅποτε κατώρθωτε νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο ἐνεργεῖ φανερὰ πλέον διὰ τὴν μετανάστευσιν των καὶ ὀλίγιστοι θὰ μείνωσιν ἐν Κρητῇ.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ ὀθωμ. στοιχείου, φρονούμεν ὅτι πᾶτα σκέψις καὶ ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν Κυβερνῶντων περὶ ἐξευρέσεως μέσων πρὸς ἐγκατάστασιν των εἰς τὰ χωρία των δέον νὰ ἐκλείψῃ.

Ἐν Σμύρνη καὶ Θεσσαλονικῇ ἐνθα ἔχουσιν ἐγκατασταθῆ συμπατριῶται μας ὀθωμανοὶ δὲν δύναται πλέον Χριστιανὸς Κρητῆς νὰ μεταβῇ ἐκεῖ χάριν